

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co. KG

κατά

Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 107/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, έχει την έννοια ότι δεν πληρούται η προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό απαίτηση να συνοδεύεται κάθε μνεία γενικών και μη προσδιοριζόμενων ευεργετικών αποτελεσμάτων μιας θρεπτικής ουσίας ή ενός τροφίμου από συγκεκριμένο ισχυρισμό επί θεμάτων υγείας εκ των περιλαμβανόμενων στους καταλόγους των άρθρων 13 ή 14 του κανονισμού αυτού, όταν στην εμπρόσθια όψη της συσκευασίας ενός συμπληρώματος διατροφής γίνεται μνεία των γενικών μη προσδιοριζόμενων ευεργετικών για την υγεία αποτελεσμάτων της θρεπτικής ουσίας ή του τροφίμου, και ο συγκεκριμένος ισχυρισμός επί θεμάτων υγείας που πρέπει να συνοδεύει τη μνεία αυτή αναγράφεται μόνο στην οπίσθια όψη της συσκευασίας αυτής χωρίς καμία ρητή παραπομπή, όπως για παράδειγμα με αστερίσκο, που να συνδέει τη μνεία αυτή με τον ισχυρισμό.
- 2) Το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 1924/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 107/2008, έχει την έννοια ότι η μνεία στα γενικά μη προσδιοριζόμενα ευεργετικά για την υγεία αποτελέσματα μιας θρεπτικής ουσίας ή ενός τροφίμου πρέπει να τεκμηριώνεται από επιστημονικά στοιχεία, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού. Προς τούτο αρκεί η μνεία αυτή να συνοδεύεται από συγκεκριμένους ισχυρισμούς επί θεμάτων υγείας που περιλαμβάνονται στους καταλόγους του άρθρου 13 ή του άρθρου 14 του εν λόγω κανονισμού.

(¹) EE C 392 της 29.10.2018.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 2020 — České dráhy κ.λπ. κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-538/18 P και C-539/18 P) (¹)

**[Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 20, παράγραφος 4 –
Αποφάσεις περί διενέργειας ελέγχου – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αρκούντως σοβαρές ενδείξεις περί
παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού – Αποδεικτικά στοιχεία που συλλέγονται νομίμως – Έλεγχος
που διατάσσεται βάσει στοιχείων που προέρχονται από προηγούμενο έλεγχο]**

(2020/C 137/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Ανααιρεσίσουσα: České dráhy κ.λπ. (εκπρόσωποι: K. Muzikář, advokát, J. Kindl, advokáti)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi, G. Meesen, P. Němečková και M. Šimerdová)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Česká dráhy κ.λπ. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 392 της 29.10.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Okresní soud v Ostravě (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — OPR-Finance s.r.o. κατά GK

(Υπόθεση C-679/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 2008/48/ΕΚ – Συμβάσεις καταναλωτικής πίστης – Άρθρο 8 – Υποχρέωση ελέγχου εκ μέρους του πιστωτικού φορέα της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή – Εθνική ρύθμιση – Δυνατότητα να αντισταχθεί η λήξη της αποκλειστικής προθεσμίας στην ένσταση ακυρότητας της συμβάσεως που προβάλλει ο καταναλωτής – Άρθρο 23 – Κυρώσεις – Αποτελεσματικός, αναλογικός και αποτρεπτικός χαρακτήρας – Εθνικό δικαστήριο – Αυτεπάγγελτη εξέταση της τηρήσεως της εν λόγω υποχρεώσεως)

(2020/C 137/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Okresní soud v Ostravě

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

OPR-Finance s.r.o.

κατά

GK

Διατακτικό

Τα άρθρα 8 και 23 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι επιβάλλουν σε εθνικό δικαστήριο να εξετάζει αυτεπάγγελτως την ύπαρξη παραβάσεως της προβλεπόμενης στο άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας προσυμβατικής υποχρεώσεως του πιστωτικού φορέα να εκτιμήσει την πιστοληπτική ικανότητα του καταναλωτή και να αντλεί τις συνέπειες που απορρέουν, στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου, από παράβαση της υποχρεώσεως αυτής, υπό τον όρο ότι οι κυρώσεις πληρούν τις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου 23. Τα άρθρα 8 και 23 της οδηγίας 2008/48 έχουν επίσης την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό σύστημα βάσει του οποίου η εκ μέρους του πιστωτικού φορέα παράβαση της προσυμβατικής υποχρεώσεώς του να εκτιμήσει την πιστοληπτική ικανότητα του καταναλωτή επισύρει την κύρωση της ακυρότητας της συμβάσεως πιστώσεως, με ταυτόχρονη υποχρέωση του καταναλωτή να επιστρέψει στον πιστωτικό φορέα το χορηγηθέν κεφάλαιο σε χρόνο ανάλογο με τις οικονομικές δυνατότητές του καταναλωτή, μόνον υπό την προϋπόθεση ότι ο τελευταίος θα προβάλλει την ακυρότητα αυτή, και διεντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών ετών.

(¹) EE C 25 της 21.1.2019.